

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Petycji z dnia 20 czerwca 2007 r. dotyczącej petycji nr 0095/2007;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego z dnia 20 czerwca 2007 r. odrzucającą wniesioną przez skarżącego petycję jako niedopuszczalną na podstawie art. 191 ust. 6 regulaminu Parlamentu Europejskiego i pozostawiającą ją bez biegu. Petycja skarżącego dotyczy skierowanego przeciwko niemu żądania częściowego zwrotu uposażenia wypłacanego mu w okresie odbywania przez niego stażu przygotowawczego na wyższego urzędnika administracji w administracji miasta Braunschweig.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja nie została dostatecznie uzasadniona. Ponadto podnosi on, że wymogi dotyczące petycji określone w art. 194 WE, w szczególności wymóg objęcia sprawy, której dotyczy petycja, zakresem działalności Wspólnoty, są spełnione.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2007 r. — Komisja przeciwko B2Test**(Sprawa T-317/07)**

(2007/C 269/90)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Escobar Guerrero, pełnomocnik, i E. Bouttier, avocat)

Strona pozwana: B2Test (Gardanne, Francja)

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od spółki B2Test na rzecz strony skarżącej kwoty 50 110,72 EUR, z tego kwoty 43 437,94 EUR tytułem kwoty głównej oraz kwoty 6 672,78 EUR tytułem odsetek należnych od dnia 23 grudnia 2004 r.;
- zasądzenie od spółki B2Test na rzecz strony skarżącej kwoty 8,03 EUR dziennie tytułem należnych odsetek według tej samej stopy, za okres od dnia 24 grudnia 2004 r. do dnia całkowitej zapłaty;
- obciążenie spółki B2Test kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą opartą na klauzuli arbitrażowej strona skarżąca wnosi o nakazanie stronie pozwanej zwrotu kwoty zaliczki wypłaconej przez Wspólnotę wraz z odsetkami za zwłokę, w

związku z niewykonaniem umowy nr BRST-CT-98-5452, zawartej w ramach programu jednostkowego badań i rozwoju technologicznego, w tym prezentacji, w dziedzinie technologii przemysłowych i technologii materiałowych (1994–1998), ⁽¹⁾ dotyczącej projektu „Research and development of a new safety flooring based on recycled plastic and rubber materials for an environmental and economical added value”.

Zgodnie z umową strona pozwana powinna przedkładać okresowo Komisji wskazane w niej dokumenty naukowe i finansowe. Zdaniem skarżącej jedynie część wymaganych umową dokumentów zostało przekazane przez stronę pozwaną w niemal trzyletnim opóźnieniu w stosunku do przewidzianych terminów. Końcowe sprawozdanie z projektu nigdy nie zostało przekazane. Strona skarżąca podnosi zatem, że strona pozwana uchybiła zobowiązaniom umownym i jest zobowiązana do zwrotu na rzecz Komisji zaliczek, które ta ostatnia pierwotnie jej wypłaciła.

⁽¹⁾ Dz.U 1994, L 222, str. 19.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2007 r. — Lufthansa AirPlus Servicekarten przeciwko OHIM — Applus Servicios Tecnológicos (A+)**(Sprawa T-321/07)**

(2007/C 269/91)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Lufthansa AirPlus Servicekarten GbmH (Neu Isenburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Württenberger i T. Wittmann.)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Applus Servicios Tecnológicos, S.L. (dawniej Agbar Automotive, S.L.) (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 7 czerwca 2007 r. wydanej w sprawie R 310/2006-2 dotyczącej sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 002 933 356 „A+” opartego na rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 002 335 693 „AirPlus International”;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 002 933 356 „A+” i odrzucenie wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 002 933 356 „A+”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Applus Servicios Technológicos, S.L. (dawniej Agbar Automotivo, S.L.)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „A+” dla towarów i usług należących do klas 9, 35, 36, 37, 40, 41 i 42 — zgłoszenie nr 2 933 356

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Lufthansa AirPlus Servicekarten GbmH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „Airplus International” dla towarów i usług należących do klas 9, 35, 36 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołanie

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 i ust. 5 jak również art. 73, 74 i 79 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94.

Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza nie dokonała oceny kryteriów identyczności towarów i usług, jaki i podobieństwa znaków i nie uwzględniła renomy, jaką posiada wcześniejszy znak towarowy. Uważa ona ponadto, że Izba Odwoławcza naruszyła obowiązek uzasadnienia wydanej przez nią decyzji. Poza tym zdaniem skarżącej Izba Odwoławcza nie ograniczyła się do zbadania niekwestionowanych faktów, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony. Skarżąca twierdzi w dodatku, że Urząd poważnie naruszył przysługujące jej prawo do obrony nie informując jej o tym, że inna spółka stała się właścicielem znaku towarowego. Wreszcie skarżąca utrzymuje, że Izba Odwoławcza przekroczyła swoje uprawnienia uwzględniając bez uzasadnienia uwagi przedstawione przez właściciela znaku towarowego po upływie wyznaczonego przez Urząd terminu.

Skarga wniesiona w dniu 27 sierpnia 2007 r. — Kenitex Química przeciwko OHIM — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)

(Sprawa T-322/07)

(2007/C 269/92)

Język skargi: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Kenitex Química S.A. (Manique, Estoril, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat M. Pardete Reis)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Chemicals International Establishment

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 czerwca 2007 r. doręczonej skarżącej faksem w dniu 25 czerwca 2007 r., w ramach postępowania w sprawie unieważnienia nr 879 C 001553742/1 (nr 1553742 w rejestrze wspólnotowych znaków towarowych), której odpowiada numer odwołania R 330/2006-4, oraz oświadczenie, w konsekwencji, że wspólnotowy znak towarowy nr 1553742 „KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR”, zgłoszony w dniu 13 marca 2000 r. i zarejestrowany w dniu 22 maja 2001 r., jest ważny;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 22 maja 2001 r., na wniosek skarżącej, został zarejestrowany wspólnotowy graficzny znak towarowy „KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR” dla towarów należących do klas 1, 2 i 19 w rozumieniu porozumienia nicejskiego (produkty chemiczne przeznaczone dla przemysłu, żywice syntetyczne, farby, pokosty, lakiery, rozpuszczalniki, żywice naturalne, materiały metalowe dla malarzy; materiały budowlane niemetalowe, płytki asfaltowe, pokrycia dla budownictwa, barierki bezpieczeństwa na drogach, szkło budowlane).

Chemicals International Establishment wniósł o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego opierając się na wcześniejszych rejestracjach krajowych graficznych znaków towarowych „Kenitex” dla towarów należących do klasy 2 (farby dekoracyjne) w Portugalii, „Kenitex” dla towarów należących do klas 2 i 19 (różnokolorowe pokrycia dla budynków) we Francji oraz „Kenitex” dla towarów należących do klas 1, 2, 17 i 19 (produkty niepalne i nieprzemakalne, farby i pokrycia) w krajach Beneluksu.

Wydział Unieważnień uwzględnił wniosek o unieważnienie a Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie wniesione przeciwko tej decyzji przez skarżącą uznając, że występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, mając na względzie podobieństwo towarów oraz oznaczeń.

Skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94⁽¹⁾, uważając, że nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch oznaczeń oraz, że oznaczenie skarżącej odpowiada firmie jej spółki oraz nazwie przedsiębiorstwa zarejestrowanej w Portugalii, w Instituto Nacional de Propriedade Industrial (INPI) [Krajowy Instytut Własności Przemysłowej].

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).